

[Finansministeren.]

regner jeg det for aldeles afgjort, at saafremt man ønsker, at der skal være Balance paa Driftsregnskabet — og det ønsker jo alle Partier —, vil det være umuligt at undvære de Indtægter, her er Tale om.

Det ærede Medlem dvælede ved Tillægsafgiften paa Benzin og mente, at den burde overføres til Kommunerne. Spørgsmaalet om Benzinafgiften har jo i de senere Aar været brændende. Jeg har gjort gældende, at kan man skaffe Dækning paa anden Maade, er det ikke et Spørgsmaal, der skal skille os ad. Men skal man til at lette de indirekte Afgifter til Staten, er det et Spørgsmaal, om der ikke er andre Steder, hvor dette er mere paakrævet.

Den ærede Ordfører for Venstre talte om, at man havde tilbudt Dækning. Nej, det har man ikke. Man har foreslaaet en Forhøjelse af Ølafgiften paa ca. 3½ Mill. Kr. Men her bør man erindre, at Indtægten ved Salget af Øl for Statens Vedkommende har været saa højt oppe i de sidste Aar, at vi ikke kan vente nogen yderligere Stigning. Indtægten har for indeværende Aar udgjort 37 Mill. Kr., og blot en Nedgang paa 10 pCt. af Omsætningen vilde betyde, at de 3,6 eller 3,7 Millioner, som Venstre har foreslaaet den forhøjet med, vilde være borte.

Med Hensyn til Afgiften paa Omsætningen af stærke Drikke paa Restaurationer maa jeg minde om, at et af Venstres Medlemmer i Folketinget tog bestemt Afstand herfra. Hvis begge Dele blev gennemført, vilde Indtægten andrage 7—8 Mill. Kr., knap nok til Dækning af den Indtægtsnedgang, der vilde fremkomme efter Venstres Forslag om, at Loven af 15. Oktober 1932 skulde bortfalde; og med Hensyn til Benzinafgiften blev der ingen Dækning.

Det ærede Medlem talte saa om, at Tolden udgjorde 267 Mill. Kr. Jeg antager, at det ærede Medlem her tænker ikke alene paa selve Tolden, men paa samtlige Forbrugsafgifter, der for indeværende Aar andrage to Hundrede og et Par og halvfjerdsindstyve Millioner, altsaa meget nær ved det Beløb, det ærede Medlem nævnte. Det er det Beløb, der er opført paa Finansloven for indeværende Aar. Det ærede Medlem knyttede hertil den Bemærkning, at det er en uretfærdig Beskatning og en urimelig Fordyrelse af Forbruget. Derom er jeg ikke uenig med det ærede Medlem. Men jeg spørger: Vil det ærede Medlem og hans Parti være med til at ombytte en Del af disse Afgifter, der fordyrer Varene, med direkte Skatter? Jeg for mit Vedkommende

har altid stillet mig velvilligt til en Forhandling herom. Jeg fremsatte ogsaa i Fjor i Folketinget et Forslag i den Retning, men det fandt ingen Støtte hos det ærede Medlems Parti. Nu hører vi i Dag, at den ærede Ordfører for Det konservative Folkparti bestemt afviser, at man skal gaa den Vej at ombytte de indirekte Afgifter med direkte. Naar vi har været nødsaget til her at staa sammen med de Konservative og gennemføre et Forslag, som opretholder en Lovgivning om indirekte Afgifter, skyldes det udelukkende, at Venstre ikke har villet være med i en Forhandling om at ændre dette Forhold.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) sagde, at det foreliggende Forslag viser, at Regeringen stadig fremsætter Krav om Indtægter. Ja, det maa vi jo gøre, naar Udgifterne kræver disse Indtægter, ikke sandt? Vi fremsætter ikke Krav om Indtægter kun for at faa disse Indtægter, men for at faa Dækning for de Udgifter, som alle Partier i Rigsdagen er med til at fremskaffe. Det ærede Medlem ryster ligesom lidt paa Hovedet, men det er jo Sandheden. Naar jeg vil spørge det ærede Medlem: Paa hvilke Omraader har Det konservative Folkparti stillet Forslag om at undgaa Udgifter? vil det ærede Medlem komme til kort med Svaret. Naar jeg spørger det ærede Medlem, hvorledes man skulde kunne undvære disse Indtægter, naar det ærede Medlems Parti stiller Krav om, at Staten skal overtage for 50 Mill. Kr. af Kommunernes Udgifter, uden at anvise nogen Dækning, vil det ærede Medlem ogsaa komme til kort. Nej, jeg mener — som det ogsaa blev sagt af det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) —, at vi maa have Balance paa Regnskabet. Det er alle i Virkeligheden enige om; herom er der ingen Strid. Men naar det er Tilfældet, maa man ogsaa være enig om at fremskaffe de Midler, der skal til for at dække Udgifterne.

N. K. Kristensen: Naar den højtærede Finansminister spørger, om Venstre vil gaa med til at ombytte disse indirekte Skatter med direkte, vil jeg svare, at det er klart, at hvis vi stryger nogle af de indirekte Skatter, maa vi være villige til at forøge Statens Indkomster paa anden Maade.

Den højtærede Finansminister siger, at ved en Forhøjelse af Ølskatten og Restaurationsskatten vil Indkomsten gaa ned for Staten. Det er dog ikke ganske sikkert;